

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za četrt leta 4 gid., za jeden mesec 1 gid. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za četrt leta 3 gid., za jeden mesec 1 gid.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gid. 20 kr. več na leto.

Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in ostanila (inserate) vprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 187.

V Ljubljani, v sredo 18. avgusta 1897.

Letnik XXV.

Dva shoda.

(Izv. dopis.)

Iz Kranjske Gore, 16. avgusta.

Na nedeljo 15. avgusta sta bila sklicana dva shoda, kakor je že poročal „Slovenec“. Točno ob 3. uri je otvoril shod gospod državni poslanec dr. J. Ev. Krek, kakor ga je tudi sklical. Vreme je bilo jako ugodno, zato se je zbralo mnogo ljudstva od blizu in daleč. Gospod poslanec je poročal v ognjevitih besedah o političnem položaju, zlasti z ozirom na ogerske razmere. Ta shod nam ostane gotovo dolgo v spominu. Na shodu so se sklenile sledeče resolucije:

1. Na javnem shodu v Kranjski Gori dne 15. avgusta 1897 iz „Gorenjske Doline“ zbrani volilci najodločneje obsojamo nedostojno obstrukcijo nemško-nacionalnih in liberalnih poslancev, kateri so za branili vsako koristno in zlasti za napredek in blagor kmetskega in delavskega stanu prepotrebno delo v državnem zboru.

2. Z veseljem pozdravljamo jezikovno naredbo za Češko in Moravsko ter pričakujemo od slovanskih državnih poslancev, da podobno, pravično jezikovno naredbo čim preje izposlušujejo tudi za slovenske dežele.

3. Odobrujemo načela, ki so združila naše poslance v slovansko krščansko narodno zvezo, in želimo, da bi ta načela združila vse Slovence v javnem delovanju.

4. Pozdravljamo državnozbornsko večino, katero vodita načeli narodne

jednakopravnosti in samostojnosti posameznih dežel s tem pristavkom, da se zagotovi tudi narodna samostojnost z ozirom na zatirane slovanske narode v Avstriji.

5. Od naših poslancev zahtevamo, naj pri novi nagodbi z Ogorsko odstranijo dosedanje krivice, ki se godé naši državni polovici.

Takoj za tem shodom se je otvoril drugi shod, občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda „Gorenjska dolina“. Shod je počastil s svojo navzočnostjo prvomestnik družbe sv. Cirila in Metoda, preč. gospod knezošk. svetnik Tomo Zupan ter je predsedoval našemu zboru. Radi pičlega časa moral je izostati govor gospoda kapelana, ki je izpregovoril le najnujnejše. Na to je bila volitev odbora. Izvoljeni so: 1. Anton Zlogar, župnik in tajnik družbi sv. Cirila in Metoda; 2. Josip Bregar, nadučitelj; 3. Josip Vrankar, kapelan. Namestniki: Dr. Frančišek Kogoj, okrajni zdravnik; Gašpar Lavtižar. Kot poverjenika za Belo Peč Ignacij Fertin, župnik, in Avgust Maly, c. kr. poštar; za Dovje J. Aljaž, župnik, in J. Janša, župan; za Rateče J. Lavtižar, župnik, in J. Pintbach, župan; za Jesenice Alojzij Schrey, c. kr. poštar, in Anton Treven; za Koroško Belo Avgust Turk, župnik, in Anton Soklič, župan.

Naš shod pa so počastili blejski pevci pod vodstvom gospoda nadučitelja J. Rusa. Kranjska Gora, meum, da še ni slišala takega petja. Vse je stalo kar zamaknjeno ter poslušalo divno petje. Zares čuditi se moramo temu zboru, da so vsi posamezni deli tako ubrani in da izvaja vse točke s toliko preciznostjo. Gospodu pevovodji kakor tudi njegovemu zboru smo dolžni izreči najlepšo zahvalo za prijaznost in užitek, katerega so nam podali.

Iz hrvatskega sabora.

Iz Zagreba, 11. avg.

(Konec.)

Predlog dr. Franka o zatiranju opozicijskega časopisa je prišel na dnevni red v seji dne 10. avgusta. Predlagatelj je opisal prav resnično težavni položaj hrvatskih novinarjev pod današnjim zistemom, ki se drži popolnoma Bachovih postav. Krivično je, da se obsoja časopis in urednik na denarno kazen, ko se vendar tako obsodba ne izreka za druge prestopke in zločine. Saj je vendar časopisje kulturno podjetje, zato se ne bi smel na tak način ustavljati razvitku njegov. Zategadel predlaga, da se sploh odstrani za izdavanje časopisov vsaka kaucija, a konfiskacija naj se izvede le takrat, ko je skrajna nevarnost, ne pa radi vsake če tudi najmanjše neugodne izjave proti vladi. Kakor se pa dandanes ravna s časopisjem na Hrvatskem, presega pa že vse meje. Praksa, da se o konfisciranih mestih javlja uredniku še le drugi ali tretji dan, ne pomeni nič drugega nego ustavljati izdavanje opozicijskih časopisov. S tem vlada škodi svojemu lastnemu ugledu, kajti take veksacije so nedostojne vsake vlade. O predlogu se dalje ni razpravljalo nego se je o njem glasovalo v seji dne 11. avgusta ter je bil sprejet z vsemi glasovi in izročen v presojo pravosodnemu odseku.

Na dnevnem redu so bile 10. avgusta tudi interpelacije. Interpelirali so pa dr. Ružić, dr. Vrbanec in dr. Potočnjak. Vsi trije poslanci se bavijo v svojih interpelacijah z volitvami in njih posledicami. Če je vse to res, kar so ti poslanci povedali o ravnanju naših oblastij, potem moramo priznati, da ne živimo v pravni državi, nego da so naši odnosi v marsičem podobni turškim. Dr. Ružić vpraša vlado,

LISTEK

Potopisne črtice.

Via Kranjska Gora-Buenos Aires-Tucuman.

I.

Živel sem dolgo časa z vami,
Le zopet v roko grčav les!
Če imam torbico na rami
Ne briši sestrice oči!
Levstik.

Zapuščam te draga mi slovenska zemlja. Kako težko se ločim od tebe. Kje najdem kraj tebi enak, kje take hribe, kje prijazne dolinice, zelene livade, snežnobeke gore, v nebo kipeče čeri, kakor v tebi? V tebi se mi zdi vse lepo, prijazno, domače, in vendar odhajam v daljni svet kličeč ti iz dna srca: „Oj z Bogom ti planinski raj!“ Zakaj te ostavljam rojstna hiša, vas domača, zakaj vas ostavljam bratje, sestre in prijatelji, ki ste mi vdani in me ljubite, kakor vas ljubim jaz? Odhajam v daljni svet, ker mi tako velewa srce, ker me žene neka notranja moč. In pokoreč se tej sili vas zapuščam s srčno željo, da se zopet vidimo čez malo let.

Se en pozdrav, vlak zažvižga in kmalo so nam izpred oči prijatelji in mogočni gorski orjaki. Ko se vleže nekoliko razburjenje, ogledam sopotnike ter vravnam svojo prtljago. Hlapon zopet zabrlizga, sprevodnik kliče Trbiž, jaz izstopim, da presedem na drug vlak, ki vodi na laško proti Genovi. Na tej

poti mi je bila dana prilika videti nemškega cesarja, ki se je vračal iz Benetk. Ob sedmih zjutraj 14. aprila pa smo prišli v Milan, glavno mesto Lombardije. Ker sem imel časa dve uri in pol, ogledal sem še enkrat uzor italijanskih mest. Vendar pa ne bom opisoval njegovih krasot in lepote njegove okolice. To so storili že drugi. Ne morem pa si kaj, da ne bi omenjal prekrasne stolaice, milanskega doma. Ta zgradba je zares edina na svetu. Glede lepote jej ni nobene jednake. Človeka tako omami, da se mu zdi, da gleda čaroben stvor kake pravljice. Uže zunanjsčina me vabi, da vstopim. Ravno se je pričela maša v podzemeljski kapeli na grobu sv. Karola Boromeja. Jaz se približam, ostanem pri njej Boga proseč za srečno vožnjo. To naj zadoštuje o Milanu. Se istega dne popoldne dospel sem v Genovo, kjer se preskrbim hitro z biljetom v Buenos-Aires. Naj še omenjam, da stane ta malenkost 180 lir.

Kaj naj rečem o Genovi? Moje pero je pre-slabo, da bi jo opisalo dostojno. Italijani jo imenujejo „la superba“ t. j. ponosna in sme tudi biti radi svoje kupčije, trgovine kakor tudi radi krasnih sloopij in še lepše lege. Razun Neapolja je njena lega najlepša mej vsemi italijanskimi mesti. Zidana je amfiteatralično ob bregu ondoteznega zatoka. Mej krasnimi marmornastimi palačami se odlikuje stolna cerkev, cerkev Anunziata in st. Lorenzo, nadalje kraljeva palača (nekdaj doževa palača za republike),

najkrasnejše vseučilišče na svetu, velikanek vodotok in dr. Razun vseučilišča je tu mornarska vojaška akademija in še druga mornarska šola. Tudi obrtnost je velika. Zlasti narejajo svilenino in baržun, vezenino, ponarejene ali umetne cvetice, trakove, nogovice, makorone ali vlitke, srebrnino, zlatnino in razna dela iz alabastra in koral.

Kupčija je zelo razvita, na suhem jo pospešujejo železnice, na morji pa parobrodi in druge ladje. Omenjati mi je še nekaj, in to je veliki spremen, zdi se mi kakor bi bil na drug svet prišel. Ko sem odhajal od doma, bil je še sneg, tu pa je vse v cvetji, žito v klasji in po travnikih kose mrvo. Nebo pa je vedro in jasno, in solnce močno pripeka. Sploh je vreme ugodno, lepo, dal Bog, da bi bilo tako tudi na morji. S tem se poslavljam od marmornatega mesta.

Ob četrti uri popoldne 15. aprila smo odpluli proti Barceloni na Špansko. Peljali smo se na mogočnem velikanu s štirimi jambori. Imenoval se je „Orion“. V Barceloni smo se ustavili 16. aprila zvečer, da smo oddali blago in potnike. Vožnja je bila mirna. Pri Giberaltarju smo se poslovili od dveh svetov, Evrope in Afrike. Ta prizor na oba kontinenta je zares impozanten, veličasten. Toda nismo dolgo uživali tega prizora; kajti naš „Orion“ hiti proti Kanarskim otokom, kjer je domovina naših kanarčkov. Ob treh popoldne smo dospeli v Las Palmas na Veliki Kanariji. Bil sem v mestu, ki ima

kako je mogoče, da je upravitelj župe in bivši kandidat opozicije Djundjerović zaprt že tri mesece, a da ni proti njemu še do zdaj obavljena razprava, kajti po postavah more biti hrvatski državljani največ dva meseca v preiskovalnem zaporu. Interpelant je potem v svojem govoru opisal volitev v Vinkovcih ter odkril toliko nepostavnosti tamošnjih političnih činovnikov, da bi saborska večina morala na tem temelju zavreči volitev, ali mesto tega sedi v zaporu po nedolžnem obrekovanju opozicijski kandidati. Obdolžili so ga, da je nagovarjal na umorstvo, požiganje, sploh na vsak odpor. Morete li si misliti večje pokvarjenosti naših činovnikov, ki rabijo taka sredstva proti duhovniku. Seveda se je precej dokazalo, da so to delali ravno glavni kortesi mažaronske stranke, ki so sami sebi požigali kupe slame in mrve ter si sekali po vrtovih češplje, kar so sami priznali. Nekaj pa je moral vendar le storiti omenjeni župni upravitelj, ker so ga zaprli. Činovniki so staknili take pregrehe. Narod bere od tega časa, odkar je on župni upravitelj časa opise in on uči in svari narod kot duhovni pastir in s tem, da se je postavil za kandidata proti mažaronski stranki, je razdražil narod ter zaslužil, da bo zaprt. In radi tega je ta duhoven res zaprt že tri mesece ter se z njim ravna celo nedostojno v temnici, kamor ne puste nobenega njegovih znancev in prijateljev, pa se je bati, da ne bi nesrečni duhovnik obolel. Interpelant prosveduje proti takemu ravnanju z duhovnikom, a dobro ve, da s svojo interpelacijo ne bo pri današnji vladi nič dosegel.

Dr. Vrbanič se je potožil v svoji interpelaciji radi prenapolnjenih temnic v Koprivnici, pa zahteva od vlade, da se pregledajo ti zapori. V jedrej sobi se zapre toliko ljudi, da morajo stati, niti se morejo vleči niti sedeti, in med njimi se nahajajo celo bolni, katere je zdravnik pregledal ter bolezen potrdil; ali se politična oblast na to ni ozrla, nego dotične vse jedno zaprla. Pa odkodi toliko vjetnikov? Le vsled denunciacij, kajti za politično oblast je vsaka prijava proti opozicijskim volilecem zadostna, da dá dotičnega zapreti brez vsake preiskave. V zaporu pa se s takimi nedolžni zaprtimi norčujejo rekoč: „Pojdite zdaj k Vrbaniču, naj vam zdaj pomore. Zdaj ste v naših rokah. Okrajna oblast je vaš bog“. Kaj ni to največja demoralizacija naroda? In tako ravna jo činovniki, ki so pozvani, da vodijo narod in da skrbijo zanj. Zares žalostni odnosi!

Ravno tako toži v svoji interpelaciji dr. Potočnjak na krivično ravnanje oblasti v Jaski, kjer opozicijske privržence preganjajo in kaznujejo celo radi šaljivih izjav. Ko je govornik omenil, da se naši ljudje selijo daleč po svetu radi zaslužbe, kajti takih odnošajev ni nikjer, kakoršni so zdaj na Hrvatskem, zadoni glas od večine: „Pa se izselite!“ Mažaronska večina tedaj želi, da se hrvatski živeli izseli iz Hrvatske, kamor bi imel priti neki drugi živeli, s katerim tako ljubeznjivo simpatizujejo. Ta želja se jim pa ne bo izpolnila, če Bog da. Prej bode izginila

današnja mažaronska večina iz sabora hrvatskega, nego se jej bode izpolnila njena želja glede izseljevanja, saj je le ona v pravem smislu po Gjurmovičevih besedah od vodje pa do zadnjega poslanca pravi „Nation auf Puff“, ki mora že radi njene heterogene sestave razpasti, dočim se bode hrvatski narod kot Antej gotovo izvil iz njenih rok, s katerimi ga skuša zadaviti, stoječ na svoji domačji zemlji, katera ga krepi tudi v tako žalostnih časih, kakor so današnji.

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. avgusta.

Ministerski svet se je vršil včeraj dopoldne, ne sicer pod cesarjevim predsedstvom, kakor smo včeraj omenili, marveč pod vodstvom ministerskega predsednika grofa Badenija. Kakor je bilo pričakovati, posvetovali so se ministri o potrebnih korakih za češko-nemško spravo. To vest potrjujejo tudi „Narodni Listy“, ki naznanjajo, da dojde še tekom tega tedna obema narodnima strankama vabilo, naj odpošljeta na Dunaj delegate k razgovoru o napovedanih predlogih za češki deželni zbor. Omenjeni mladočeški list pripominja dalje, da ta razgovor ne bo imel znaka pravne konference, marveč se bodo vršile le potrebne priprave za deželni zbor, ki se bo nato v plenumu pečal s to zadevo. Iz tega je razvidno, da hoče vlada deloma ustreči obema strankama, kateri nista prav nič naklonjeni pravnemu pogajanju in posebno zastopniki češkega naroda ne marajo mnogo slišati o tem, ker zahtevajo naravno samo to, kar jim je zajamčeno v temeljnih zakonih. Nasproti pa tudi Nemci, kakor že opetovano povdarjano, niti najmanj niso voljni pogajati se s Čehi, dokler se ne prekliče jezikovni naredbi. Toda akoravno je vlada stvar zasukala nekoliko drugače, se vendar Nemcem ni mogla prikupiti, kajti ti zopet izjavljajo, da vlada zaman pričakuje nemških zaupnikov. S takimi ljudmi je pač nemogoč vsak pameten razgovor.

Češt pri ministerskem predsedniku. Češka državna poslanca Herold in Kaftan sta izročila minulo nedeljo grofu Badeniju ugovor čeških poslancev, podprt z neovrznimi dokazi, proti zatiranju čeških manjšin. Poslanca sta govorila z Badenijem celi dve uri ter pojasnovala žalostne razmere, v katerih se nahaja češki narod v severnem delu Češke, ter zahtevala od pomoči. Ministerski predsednik je pazljivo poslušal vsa pojasnila ter obljubil pomoč vlade, ob enem pa tudi opozarjal voditelje češkega naroda, naj pomirljivo vplivajo na ljudstvo. Nadalje sta se imenovana zastopnika pritožila tudi radi prepovedi nedeljskega češkega ljudskega shoda. Grof Badeni je izjavil, da take prepovedi niso vladi po volji in da bo v tem oziru takoj storil potrebne korake. „Narodni Listy“ poročajo, da so oblastva že prejela potrebne migljeje. Vlada je torej po teh pojasnilih vsaj deloma uvidela, da češki poslanci ni-

kakor ne pretiravajo, ko govoré o neznosnih razmerah, v katerih se nahajajo češke manjšine v nemškem ozemlju. Morda bo ta ugovor vendar kaj pripomogel k ugodni rešitvi češkega jezikovnega vprašanja.

Stoilova zadeva daje tudi ruskim listom povod k raznovrstnim, ne posebno prijaznim sodbam. Petroburška „Vjedomosti“ piše mej drugim: „V Evropi je splošna navada, da se besede višjih oseb vsestransko pretehtajo; samo po sebi je torej umljivo, da Avstriji ne dopadajo besede Stoilova in da zahteva za to razžaljenje primernega zadoščenja. Neverjetno je, da zviti Stoilov ni vedel, kake posledice bodo nastale, ako se še nadalje ustavlja, preklicati razžaljlive besede. Ker velja Stoilov sploh za moža, ki v svoji zvitosti zna ustreči na vse strani, bi mu pač ne bilo težko, popraviti, kar je zakrivil. Ker pa tega vkljub temu ni storil, se vidi, da je navlašč in premišljeno napadel Avstrijo, in vsled tega ni možno najti dovolj besedij, s katerimi bi se obsojalo postopanje male Bolgarije nasproti veliki Avstriji.“ — Skoro v istem smislu piše najvplivnejši list „Syn Otečestva“, ki pravi mej drugim, da bi bilo Rusiji zelo neljubo, ko bi se poslabšale avstrijsko-bolgarske razmere, ker so potem nevarne evropskemu miru. „Ako Bolgari v resnici želé, zasledovati rusko politiko, morajo tudi vedeti, da je ta politika izključljivo miroljubna in se torej najstrožje obsoja vse, kar jo skuša omajati.“ — Tudi „Novoje Vremja“ pozivlja Stoilova, naj nemudoma popravi storjeno krivico. — Poroča se pa poleg tega, da je tudi knez Ferdinand povodom svojega bivanja v Carigradu zelo neuljudno vedel se nasproti Avstriji. Akoravno namreč Avstrija še ni bila sklenila, odzvati bar. Calla in torej knez še ni imel nikakega povoda, napadati Avstrijo, je vendar obiskal vse druge poslanike v Carigradu, le avstro-ogerskega poslanika barona Calice se mu ni zljubilo počastiti s posetom. Vidi se torej, da ravna sluga popolno po navodilih svojega vse-mogočnega gospoda.

Protí anarhistom. Zadnji dogodki v Španiji, posebno pa umor ministerskega predsednika Canovasa, so dali Evropi povod, da je jela resneje misliti, kako bi ukrotila anarhiste, pred katerimi ni varna nobena večja glava. Neki pariški list poroča, da je nemški cesar Viljem že sprožil misel, naj bi se ustanovila po celi Evropi mejnarodna policija, ki bi nadzorovala anarhiste v vsem njihovem počenjanju. Trdi se, da se je s to idejo sprijaznila že večina monarhičnih držav in se torej prej ali slej uresniči ta misel. Dvomljivo pa je, da bi se s tem dosegel kak vspeh, ako se ne bodo vlade poprijele kakega drugega uspešnejšega sredstva.

Grško-turška mirovna pogajanja. Turške čete se prav dobro počutijo v Tesaliji in niti ne mislijo na odhod v domovino, to je najvažnejša vest po preteku štirinajstih dnij, ko se je vršila „najzadnejša“ seja poslanikov. Včeraj se je vršila zopet jedna takih poslaniških sej, toda, akoravno dosedaj

kakih 20.000 prebivalcev. Obiskal sem zelo znamenito baziliko, katera se sme prištevati po obstanku k prvim. Če tudi smo daleč od celine, vendar imamo tudi tukaj zelo visoke gore. Pik de Teneriffa meri 3715 metrov. Svet je vulkansk. Naselbina je španska in tudi spadajo pod špansko vladjo. Obrt je precej živahna. Vegetacija toplega pasa. Vročina je velika, vendar pa sem zdrav, hvala Bogu. Zvečer drugega dne smo oddali pisma na pošto Las Palmas ali Cap Verde na parobrod, ki je odšel v Evropo.

Zapustili smo Kanarske otoke in se podali v neizmerne daljave Atlantskega oceana. Morje je bilo mirno. Potnikov nas je bilo okrog 800. — Štiri dni preden smo dospeli na ravnino in štiri dni pozneje je bila neznosna vročina. Tudi po noči, se nisi mogel ohladiti. Ako je pihal veter, bil je vroč in soparen. Najbolj znamenit dogodek na morji pa je bil tale: Nekega zelo lepega, jasnega dne videli smo v daljavi, kakih 15 stopinj pod ravnikom, dvigati se mogočen dim proti nebu. Mislili smo, da homo srečali kak parnik, kar se dogaja vsak dan, še po večkrat. Ko smo prišli bližje, videli smo, da je neka stvar vsa v ognju, zares žalosten strašen prizor. Le prvi del se je nekoliko videl iz dima. Naš „Orion“ je dal trikratno znamenje z mogočnim piskom. Ustavil se je, a od strani katastrofe ni bilo nikakega znamenja. Bil je to kupčijski parnik, ki se je vnel na širokem ocejnanu. Mornarje, ako so bili še pri življenju, je rešil drug parnik, ki je nas srečal le malo ur preje ter je prišel po isti poti.

Zalostno tako pogorišče. Ker ni bilo nikakega znamenja iz gorečega parnika, pustil ga je naš „Orion“ njegovi usodi, da ga konča ogenj, kolikor mogoče.

Vožnja hvala Bogu je bila vsa lepa in mirna, le ena noč je bila bolj viharina. Velikokrat je morje nemirno brez vetra, pravijo, da ima podzemeljske vetrove. Zraven tega podzemeljskega vetra bil je to noč tudi zgornji veter zelo močan, da se mu „Orion“ ni mogel vstavljati. Valovi se pljuskali čez njega. Bil je strašansko buč in šum. Jaz sem zmolil vse molitvice, kar sem jih znal, dokler me ni premagal spanec.

Druga znamenitost pa, katero sem doživel na morji, bil je nek popotnik. Ko sem se nekega dne sprehajal po parniku, zagledam v rokah priletnega moža več pisem in mej njimi tudi avstrijsko potno knjižico. Vprašam ga laški, pa ni umel; sedaj ga prašam slovenski, to pa ga je tako razveselilo, da ni vedel, kaj bi storil. Jezika ni znal nobenega, razun materinskega. Govorila so za-nj le pisma. Zadnji dan pa je bil okraden še teh in vsega denarja, kar ga je imel. Ko bi jaz ne bil prepisal naslova na njegovo sestro, h kateri je šel, ne vem kaj bi bil revež počel. V Buenos Aires sem sprosil za-nj 10 talarjev (durov) in poslali smo ga k njegovi sestri v Rosario še šest dni po reki Parana.

3. maja smo dospeli srečno na La Plata in v Montevideo. La Plata je velika reka, katero napravljata uže pri izlivu v morje Parana in Urugvaj. Ti reki se stakata skupaj in ta skupen tok se zove Rio

de la Plata. Ta reka je tako velika, da prinaša vsako minuto 1.470.000 m³ vode. V tem jo presega le Jangtsekiang, Amazonas in Kongo. Izmej teh jo prinaša Amazonas vsako minuto 5.000.000 m³, Kongo pa 3.240.000 m³. La Plata ima pri Montevideo 290 kilometrov širine. Ta ogromen tok bije in izpira vzhodje uže imenovanega mesta Montevideo, ki je glavno mesto dežele Uruguay. To lepo mesto ima 238.000 prebivalcev in zelo lepo lego v polkrogu ob prijaznem morskem zalivu. Hiše se dvigajo v terasah. Njih stene so snežno bele, strehe ploščnate in okrašene s stolpci. 10 do 17 metrov široke ulice dele hiše v lepe čveterokote. Sploh je vse mesto čisto, snažno in lepo potlakano s ploščami. Mesto je zelo živo. Ljudi vse mrgoli, vozovi, konji, koleseljni drdrajo po ulicah. Preveč bi bilo opisovati tudi posamezne zares lepe trge in kipe, spomenike, s katerimi so okrašeni. Ne morem omenjati javnih poslopij, ki nič ne presegajo privatnih, ki se odlikujejo tudi z velikimi pomoljnimi okni; omenjam le stolnico, ki je zelo lepa, bogato okrašena, vendar pa ne doseže mojsterskih del evropskih. Omeniti mi je še svetovnoznanih vil, ki so zares krasne. Zastopani so tu vsi slogi, stari in novi. Včasih se dobe tudi prav fantastične zgradbe. Mesto ima bogato kupčijo zlasti z živalsko surovino (kožami, lojem, mesom in volno). V pristanišču stoji sto in sto ladij vseh narodov in vseh dežel. Od todi smo se peljali še 6 ur po La Plati in dospeli smo na zaželjeno mesto v Bueno-Aires.

še ni nikakega poročila o njenem izidu, se sme vendar trditi, da je bila v tem oziru ravno tako brezuspešna, kakor vse njene prednice. Večina vele-vlastij se izgovarja, da jedina Anglija ovira celo mi-rovno akcijo, dočim so vse druge jedine glede zna-nega predloga Nemčije. Tudi Rusija izjavlja sedaj po svojih glasilih, da ni nasprotna temu predlogu, akoravno je poprej vse kazalo ravno nasprotno. Vsa ta komedija pač jasno kaže, da se nobena vele-vlast ne mara zameriti turškemu sultanu, naravnost pa tudi noče popolno prezreti grških zahtev. Na ta na-čin se bode vlekla ta zadeva v neskončno večnost in konečno se Grki morda le privadijo svojih mo-hamedovskih gostov.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 18. avgusta.

(Rojstni dan presvetlega cesarja.) Danes dolo-
ludne ob 10. uri je daroval pontifikalno sv. mašo
povodom rojstnega dne presvetlega cesarja prevzi-
šeni gosp. knezoškof. Vdeležili so se sv. opravila
predstojniki c. kr. uradov s svojimi uradniki, stolni
kapitelj, deželni odbor, vojaški dostojanstveniki, za-
stopniki stednjih šol, zastopniki trgovinske zbornice,
mestni zastop kakor tudi velika množica občinstva.
Pred stolnico in po Vodnikovem trgu je bilo raz-
vrsteno vojaštvo: dva bataljona c. kr. deželnih bram-
bovcev, oddelki domačega 17. in 27. c. in kr. peš-
polka in sanitetni oddelki. Pri glavnih delih sv.
maše so mogočno odmevale „general de sarže“ in
topovi z Grada. — Bog daj dobrotljivemu vladarju
se mnogokrat radovati se s svojimi narodi svojega
rojstnega dne!

(Jedina rešitev za celjsko vprašanje!) Slo-
vensko celjsko gimnazijo smo izgubili vsled malo-
marnosti nekaterih državnih poslancev, katerih ni
bilo pri seji, ko se je glasovalo o tem vprašanju —
mej temi je tudi bil, kakor znano, slovenski posla-
nec Višnikar — in pa vlade, ki je vsled umetno
napravljenih najnovejših razburjenosti mej nemškimi
liberalnimi kričarji udala se pritisku, meneč, da s
tem kaj pomiri razburjene valove. Tudi „Delavec“
se zavzema za to vprašanje, toda njemu to vpra-
šanje ne dela nobenih skrbi. To kakor druga na-
rodna vprašanja, je takoj rešeno, ako vsi Slovenci
postanemo socialni demokratje. „Delavec“ namreč
piše: „Na koga naj se opiramo mi zatirani Slo-
venci? Mar na krščanske socialiste, te pobarvane
klerikalce, ali na naše „narodnjake“, ponižne hlapce
vsake nazadnjaške vlade. No, slovenski narod se ne
sme zanašati ne na prve, ne na druge. Vsak Slo-
venec, kojemu je na srcu blaginja svojega naroda,
kdor hoče, da se bodo izpolnile želje in zahteve Slo-
vencev na Primorskem, Koroškem in Štajerskem, ta
Slovenec mora postati socialni demokrat. V socia-
lizmu je torej jedina garancija, da dobé Slovenci že
jedenkrat svoje pravične težnje, za kar je že skrajni
čas.“ — Moška beseda ta! Sedaj vendar vemo,
kedaj smemo pričakovati, da bo rešeno celjsko vpra-
šanje. Po izvajanjih „Delavčevih“ po našem mnenju
to vprašanje za nas Slovence ne bo nikoli ugodno
rešeno, ker Slovenci nikdar ne bomo postali socia-
lni demokratje. Mi pa sodimo, da se bo stvar ve-
liko hitreje in ugodno za nas izvedla. Slovensko-
nemško gimnazijo v Celju zopet dobimo, ako seda-
nja večina v parlamentu ostane stanovitna in ako
pridejo k seji, ko se bo o tem vprašanju razprav-
ljalo v državni zbornici, vsi poslanci desnice. Ta-
krat pa bomo najbrže videli, da bodo socialno-de-
mokratični poslanci, v katerih smislu „Delavec“ pro-
daja svojo modrost slovenskemu svetu, ravno tako
solidarno z nemškimi liberalci in nacionalci glas-
vali proti točki za celjsko gimnazijo, kakor so se v
zadnjem zasedanju bratili z njimi, ko so zaradi tudi
popolno opravičenih jezikovnih naredb za Češko de-
lali skrajno obstrukcijo proti vladi in večini. Tako
se v socialno-demokratičnem smislu dela v državni
zbornici in tako se potem po socialno-demokratič-
nih časnikih siplje pesek v oči nerazsodnemu ljud-
stvu. Dobro, da se poznamo!

(Kako »Narod« poroča o katoliškem obrtnem
in delavskem shodu v Solnogradu.) Katol. obrtni
in delavski shod v Solnogradu — piše „Narod“ —
je bil zopet jedna tistih vedno izbornih prirejenih
klerikalnih komedij, kakoršne si morejo privoščiti
politikujoči „duhovni“, ki ne vedó, kam bi deli in
kako bi zapravili lahko zasluženi denar. Shod se je
imenoval delavski, a udeležila se ga je le peščica
delavskih pobožnjakov, pa nekaj delavsko oblečenih
krščansko-socialnih gigerlov. Glavno vlogo so igrali

dunajski krščanski socialisti Bielohtek in Arman,
poslanec Tusel in drugi. Ti so se zaletavali v kon-
sumna društva ter debatovali, kako bi se organizo-
vale delavke. Kanonik Müller je priporočal v zbolj-
šanje naravnosti delavk, naj občujejo s — plemen-
taškimi patronesami. Izbor socialen politik je ta
kanonik! Pa tudi naravnost plemenitašinj pozna menda
sila Lorenito. Tudi so zahtevali krščanski zborovalci,
naj se uvrsti pekarska obrt mej one obrti, pri ka-
terih smejo nedoletni pomočniki delati tudi po noči.
Jako človekoljubna socialna reforma! Ker pa je po-
stalo gospodom klerikalcem mej pobožnim zboro-
vanjem dolg čas, predlagal je neki Bittner, naj se
uvrsté mej posamezne zborovalne obravnave — kon-
certne točke. Ta duhoviti predlog je bil sicer od-
klonjen, a gospoda je uvrščala v svoje zborovanje
rajši različne cerkvene slovesnosti. Sploh je bila vsaka
tretja beseda teh krščanskih rešiteljev ubogih delav-
cev: pozitivno krščanstvo, božja avtoriteta, pobož-
nost, molitev itd. Vsekakor lepa stvar je pobožnost
preprostega ljudstva, a s procesijami in molitvami
se beda in suženjstvo nikakor ne odpravi. Saj pa
tega klerikalci niti nečejo. Mej njimi samimi je naj-
več kapitalistov in zagrizenih buržvazijcev. Kleri-
kalcem ali — z novim imenom — krščanskim so-
cijalistom je le na tem, da vprežejo zaslepljene de-
lavce v svoj politični voz. — Reči moramo, da to-
liko podlesti, neumnosti in zlobnosti nismo v tako
kratkih vrticah zbrane čitali že dolgo v nobenem,
tudi najbolj umazanem židovskem listu.

(Umrli je), kakor se nam brzojavno poroča,
danes popoldne ob 1/2. uri v St. Jurju pri Kranju
č. g. Valentin Skul, župnik v pokoju. Pokojnik
je bil rojen 14. februarja 1832 v Ljubljani ter v
mašnika posvečen 21. julija 1855. Pogreb bode v
petek dopoldne ob 9. uri. Naj počiva v
miru!

(Imenovanja.) Nadgeometrom II. reda pri
agrarni operaciji na Kranjskem je imenovan Jan.
Sirk. Geometra I. reda postala sta Ferd. Čer-
mak in Jan. Presel. Geometer asistent Josip
Deuster je postal eleve za pregledovanje zemlji-
škega katastra.

(Iz Št. Vida pri Zatičini.) Ti preklicani kleri-
kalci, kaj vse imate na svoji črni duši — tako bi
vskliknil človek, prebravši notico „Iz učiteljskih kro-
gov“ v št. 184 „Slov. Naroda“. Molčali bi na to,
če bi ne trpel ugled krajnega šolskega sveta; zato
ne moremo molčati, dasiravno ni lahko odgovarjati
na tako zmes, kakor je imenovana notica. Dopisnik
v „Slov. Narodu“ govori o nepravilnostih, ki so se
baje vršile pri priporočitvi prosilcev za nadučiteljsko
mesto v St. Vidu. Temu moramo odločno oporekati,
kajti vsi koraki krajnega šolskega sveta so bili za-
koniti — dopisnik le resnico obrača. Dokažite, gosp.
dopisnik — katerega bi želeli po imenu poznati, ker
se resnica nikdar ne skriva — dokažite, kedaj da
so udje krajnega šolskega sveta prosili nekega
učitelja, naj uložijo prošnjo, in potem pridite po na-
grado, katero vam radi damo za ta dokaz. Dokažite
nadalje, da je bil gospod, ki je sedaj prvi v terni
za naše nadučiteljsko mesto, že naprej za to dolo-
čen. Resnici na ljubo izjavljamo, da se je šele pri
seji krajnega šolskega sveta in nič poprej obravna-
valo vprašanje, kako naj se sestavi terno. Zakaj pa
se je popolnem zakonitim potom izmed prosilcev, ki
so bili doposlani od slav. c. kr. okr. šolskega sveta
pri seji krajnega šolskega sveta dne 17. junija se-
stavil terno tako, kakor je sestavljen, za to je krajni
šolski svet odgovoren le višjim oblastvom, nikakor
ne posameznikom, naj je tudi učitelj ali še kaj viš-
jega. Rečemo samo toliko: Sama skrb za bla-
gor šole in nikako strankarsko mišljenje nas je
nagnilo, da smo se odločili za gotovo osebo. Saj
poznamo domače razmere sami najbolje. — Jeli naj
izberemo osebo, ki niso niti kvalifikovane, ampak samo
njihovo ime stoji v tabeli prosilcev? Več nečemo
govoriti, ker ne maramo biti osebni. Ako pa le ho-
čete dregati, treba bo na dan z jasno besedo in z
vzroki, zakaj smo se tako odločili in ne za tiste, ki so
imeli pri prošnji, kakor trdite „obilno stroškov“, ker
ti razlogi so prenizkotni, ampak treba se je ozirati
na vse kaj drugega, zlasti pri namestitvi nadučitelja,
od katerega je odvisen blagor šole, ker se nadučit-
elji navadno ne preminjajo hitro. Sploh pa so ti
presneti „klerikalci, ki z vsemi svojimi močmi teže
po oblasti v šoli“, kakor trdite g. dopisnik — v tem
slučaju nedolžni; brez vsakega najmanjšega pritiska
so namreč glasovali drugi udje kraj. šolskega sveta;
rekel bi skoraj, da so „klerikalce v ožjem pomenu“
presenetili s svojim glasovanjem, katero so sami

podprli z razlogi. Da bi pa c. kr. okr. šolski svet
bil „klerikalen“, tega, g. dopisnik sami ne verujete.
Brez vzroka torej dolžite klerikalce, brez vzroka tudi
apelujete na ude c. kr. deželnega šolskega sveta,
ker krajni šolski svet je postopal popolnoma zako-
nito. — Za krajni šolski svet v St. Vidu:
Matej Rihar, predsednik.

(Iz Moravč.) Naša cerkvena stolpa sta dozidana.
V kratkem jih bode drž. tehnik pregledal, da se
potem prične z ometanjem.

(Potres) v smeri severo-vzhoda proti jugo-za-
padu je bil dne 16. t. m. v Novem Mestu ob 1. uri
12 minut popoldne. — Škode ni povzročil.

(V prvi razred kranjske gimnazije) se je v
juliju sprejelo 62 učencev.

(Nesreče.) Iz Št. Vida pri Zatičini 17. avgusta.
Kakor drugodi, je tudi pri nas v zadnjem času voda
napravila precej škode, zlasti po travnikih, kjer je
travo precej poblatila. — V teku treh tednov so že
trije v fari umrli nenadne smrti. Pred tremi tedni
se je vtopil 23 letni mladenič pri kopanju, pred jed-
nim tednom je v majhni posodi utonil 2 1/2 letni
otrok in te dni je umrl 11 letni šolar, ki je bil
žrtev nesrečnega žganja.

(V 228 letno ječo) je obsodilo te dni turinsko
sodišče 21 zatožencev, ki so vsi člani mnogoštevilne
roparske zveze. Javni tožitelj je zahteval zanje skupno
323 let, 10 mesecev in 10 dni ječe z 41 letnim
policijskim nadzorstvom in 25.305 lir odškodnine.
Sodišče pa je kazni znižalo na 228 let, 11 mesecev
in 10 dni ječe, 34 let policijskega nadzorstva ter
določilo odškodnino na 5340 lir. Taka obsodba se
ne čuje vsak dan.

(Cirkus Henry.) Včerajšnje otvoritvene pred-
stave udeležilo se je toliko občinstva, da je bil pro-
storen cirkus popolnoma zaseden. Vse točke vspeh
izvajale so se z občudovanja vredno sigurnostjo;
izredno všeč so bile občinstvu produkcije telovadcev
in pa dresiranih konj. — Danes je svečanostna pred-
stava, katere pričetek je točno ob 8. uri zvečer.

Telegrami.

Dunaj, 18. avgusta. Včeraj popoldne je
umrl bivši dunajski župan dr. pl. Newald v
73 letu svoje dobe.

Praga, 18. avgusta. „Politik“ poroča:
V prihodnjih dneh se snide na Dunaju par-
lamentarna komisija desnice, da se posve-
tuje o političnem in parlamentarnem polo-
žaju ter ukrene potrebne korake.

Bolzan, 18. avgusta. Brzovlak št. 2 je
skočil s tira pri Blumavi. Ranjenih je več
oseb, mej temi dve zelo nevarno. Nesrečo
je povzročila skala, ki se je malo poprej
odtrgala.

Zagreb, 18. avgusta. „Dran“ poroča,
da je deželna vlada izdala odredbo, po ka-
teri se prizna pravna veljavnost na Ogerskem
sklenjenih civilnih zakonov onih ogerskih
podanikov, ki živijo na Hrvatskem.

Pariz, 18. avgusta. Včeraj dopoldne
se je vršil ministerski svet pod predsed-
stvom predsednika Faure, ki se je pečal z
raznimi vprašanji, tičočimi se potovanja v
Petrograd. Sklenilo se je, da ostavi pred-
sednik danes Pariz in se popoldne ob 1 uri
vkrci na ladijo. Spremlja ga zunanji mini-
ster Hanotaux, admiral Gervais in nekaj čla-
nov njegovega služabniškega osebja. Hano-
taux bo za čas odsotnosti namestoval mini-
sterski predsednik Meline.

Freiburg v Švici, 18. avgusta. Pred-
včeranjim zvečer se je otvoril 4. mejnarodni
znanstveni katoliški kongres. Navzočih je 500
delegatov, mej temi vsi švicarski škofje in
tudi nekaj škofov in prelatov iz inozemlja.

Madrid, 18. avgusta. V Toledo je umrl
86 letni kardinal-nadškof Monescillo y Viso.

Madrid, 18. avgusta. Vojno sodišče je
obsodilo morilca Angiolitta na smrt. Obrav-
nava je bila zelo kratka in je bilo prisotnih
le kakih 200 oseb.

Kaneja, 18. avgusta. Admirali so od-
klonili predlagano ustanovitev začasnih so-
dišč ter sklenili nastaviti komisijo, obstoječo
iz evropskih častnikov, ki bo razsojevala
javne prepire. Temu nasvetu se upira gu-
verner.

Melusine- ustna in zobna voda
deluje izobno proti zobobolu in gnjilobi
zób, utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno
sápo iz ust. 1 stekl. 50 kr.

Jedina zaloga 45 (30) 1
lekarna pri Mariji Pomagaj M. Leustek
v Ljubljani,
Resljeva cesta šte. 1, poleg mesarskega mosta.

Gosp. lekarnarju Piccoli-ju

v Ljubljani.

Podpisani usója si Vašemu blagorodju uljudno
naznaniti, da rabi poslano tinkturo za želodec
(Tinctura Rhei composita G. Piccoli) z izvrstnim
uspehom proti želodčnemu in kataru v črevesih, isto-
tako tudi jetrnim in žolčnim izlivanjem.

Bolnišnica usmiljenih bratov.

Gradec, dné 2. februarija 1897.

Provincijal
brat Emanuel Leitner.
nadzdravnik.

232 100—40

Umrli so:

V bolnišnici:

13. avgusta. Friderik Bartak, arhitekt, 45 let, nephritis.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
17	9. zvečer	738.2	20.0	sl. sever	del. oblak.	
18	7. zjutraj 2. popol.	737.8 736.2	16.2 26.4	sl. jvzh.	megla jasno	14.2

Srednja včerašnja temperatura 20.3°, za 1.6° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 18. avgusta.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, m. st.	11	50	Špeh povojen, kgr.	—	72
Rež,	7	20	Surovo maslo,	—	84
Ječmen,	6	—	Jajce, jedno	—	3
Oves,	6	—	Mleko, liter	—	10
Ajda,	8	—	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso,	7	—	Telečje	—	60
Koruza,	5	80	Svinjsko	—	68
Krompir,	2	50	Koštrunovo	—	38
Leča, hktl.	12	—	Piščanec	—	40
Grah,	11	—	Golob	—	18
Fizol,	8	—	Seno, 100 kgr.	1	78
Maslo, kgr.	—	94	Slama, 100	1	60
Mast,	—	70	Drva trda, 4 kub. m.	6	30
Špeh svež,	—	68	" mehka, 4 " "	4	50

Na prodaj je v Starem Trgu pri Ložu

500 odbranih hoj.

Natančneje se poizvé pri **Antonu Ponuda**,
županu v Starem Trgu. 540 3—1

Na prodaj so iz proste roke

pod ugodnimi pogoji dobro se obrestujoče

štiri hiše

na Glincah - Nova vas pri Viču poleg Ljub-
ljane. Dve hiši imata po 13 stanovanj, obstoječih iz
sobe in kuhinje, dve pa po 6 stanovanj, imajočih po
jedno sobo in kuhinjo. Večji dve hiši imata tudi kleti,
jedna pa še blev, in stojita poleg občinske ceste vodeče
na Brd. Vse hiše so nove in dvanajst let davka proste.

Natančneje pové lastnik **Anton Celarc** na
Glincah - Nova vas št. 41. 514 6—5

Cirkus Henry

v Ljubljani, v Lattermannovem drevoredu.

100 oseb.

60 konj.

Vsak dan ob vsakem vremenu predstava
ob 8. uri zvečer:

velike izvanredne predstave

pri katerih sodelujejo vsi umetniki in vse osobe, dalje najbolj
dresirani konji.

Komični prizori vseh klonov, plesne uloge baleta.

Vsak dan nov, raznovrsten program.

Predprodaja vstopnic od 10. ure zjutraj do 6. ure zvečer je
v glavni tobačni zalogi na Mestnem trgu.

Natančnejši vspeled je na lepakih razviden.

546 1

Ravnateljstvo.

Ravnokar je izšla:

Zgodovina župnij in zvonovi v dekaniji Radolice.

Spisal in založil

Jožef Lavtižar,

župnik v Rátečah na Gorenjskem.

V splošnjem delu je teoretična razprava v zvonovih.

Cena vezani knjigi (148 strani v veliki
osmerki) 80 kr. 536 3—2

Prav ceneno se prodá

jednonadstropna hiša

s štirimi stnovanji, donášajoča 8% obresti. v
Vodmatu pri Ljubljani. — Natančneje pové **Adolf**
Hauptmann. Resljeva cesta v Ljubljani. 506 10—9

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporočá
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Trgovinsko naznanilo.

Slavnému občinstvu in cenjenim svojim odjemalcem
uljudno naznanjam, da sem z dném 1. avgusta

opustil

svojo filijalko v Slonovih ulicah,

katero sem združil z vže mnogo let poslujočo

glavno prodajalnico

na Sv. Petra - Resljevi cesti št. 4.

Priporočam se nadaljni naklonjenosti ter beležim

velespoštovanjem

Adolf Hauptmann,

tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov
in kleja v Ljubljani.

494 10

Št. 29.872.

Natečaj.

543 2—1

Za odvajanje vode iz centrale mestne elektrarne zgraditi
je kanal profil 0.70 v dolžini 135 m, in sieč v povprečni globočini 4.5 m.

Za napravo tega kanala razpisuje se s tem natečaj.

Podjetniki vabijo se, da svoje pravilno kolekovane ponudbe najdalje

do dné 24. t. m.

pri podpisauem magistratu vložé.

Načrti in pogoji vpogledati se zamorejo v pisarni za mestno električno
razsvetljavo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 17. avgusta 1897.

Naznanilo in priporočilo.

Odbor Glasbene Matice v
Ljubljani izročil je z današnjim
dnem vso svojo

zalogo muzikalij

tukajšnjemu trgovcu s papirjem g.
Jos. Petrič-u ter prosi, slavno
občinstvo blagovolji naj svoje na-
ročbe na muzikalije na gosp. **Jos.**
Petrič-a obračati, kateri se bode
potrudil vse naročbe natančno in
brzo izvršiti.

V Ljubljani, 18. avg. 1897. *

Ozira se na naznanilo od-
bora Glasbene Matice prosim,
slav. občinstvo blagovolji naj svoje
naročbe na muzikalije name dolo-
šiljati, za kar vže naprej zagotav-
ljam vedno točno in skrbno po-
strežbo.

V Ljubljani, 18. avg. 1897.

Jos. Petrič,

trgovina s papirjem i. t. d.

v Ljubljani

na Sv. Petra cesti št. 6.

544 3—1

Dunajska borza.

Dné 18. avgusta.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	30	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102		35	
Avstrijska zlata renta 4%	123		90	
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101		65	
Ogerska zlata renta 4%	122		60	
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	100		10	
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	955		50	
Kreditne delnice, 160 gld.	366		25	
London vista	119		80	
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58		72 1/2	
30 mark	11		75	
30 frankov (napoleonidor)	9		52 1/2	
Italijanski bankovci	45		25	
O. kr. cekini	5		64	

Dné 17. avgusta.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	159	gld.	25	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	161		50	
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188		75	
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99		90	
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140		50	
Dunavske vravnave srečke 5%	128		75	
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108		25	
Posojilo goriškega mesta	112		50	
4% kranjsko deželno posojilo	98		75	
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99		60	
Priporitne obveznice državne železnice	228		—	
južne železnice 3%	182		75	
južne železnice 5%	125		90	
dolenjskih železnic 4%	99		50	

Kreditne srečke, 100 gld.	202	gld.	—	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	154		—	
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19		60	
Rudolfove srečke, 10 gld.	26		—	
Salmove srečke, 40 gld.	71		50	
St. Genois srečke, 40 gld.	79		25	
Waldsteinove srečke, 20 gld.	55		—	
Ljubljanske srečke	22		25	
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	160		—	
Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st. v.	3405		—	
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	403		—	
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	86		50	
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	—		—	
Montanska družba avstr. plan.	136		—	
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	168		—	
Papirnih rubljev 100	127		75	

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
čavarovanje za zgube pri črebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka.

Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Manjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wolzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostih:
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.